

רשומות

ספר החוקים

1 בספטמבר 1954

163

ג' באלול תשי"ד

עמוד

174	חוק השבות (תיקון), תשי"ד—1954
174	חוק ההסגרה, תשי"ד—1954
178	חוק לימוד חובה (הוראות שעה) (תיקון), תשי"ד—1954
179	חוק שירות הקבע בצבא־הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד—1954

חוק השבות (תיקון), תשי"ד—1954 *

1. בסעיף 2 (ב) לחוק השבות, תשי"ד—1950 —
 (1) בסוף פסקה (2), במקום הנקודה יבוא נקודה ופסיק ואחריהם המלה "או";
 (2) אחרי פסקה (2) תיווסף פסקה זו:
 " (3) בעל עבר פלילי העלול לסכן את שלום הציבור".
 2. בסעיף 2 ובסעיף 5 לחוק, במקום "שר העליה" יבוא "שר הפנים".

יוסף סרלין
 שר הבריאות
 ממלא מקום שר הפנים

משה שרת
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באב תשי"ד (23 באוגוסט 1954); הוצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 192, תשי"ד, עמ' 88.
 1 ס"ח 51, תשי"ד, עמ' 159.

חוק ההסגרה, תשי"ד—1954 *

1. לא יוסגר אדם הנמצא בישראל לידי מדינה אחרת אלא לפי חוק זה.
 2. מותר להסגיר אדם כאמור, אם —
 (1) בין ישראל ובין המדינה המבקשת להסגירו לידיה (להלן — המדינה המבקשת) קיים הסכם הקובע הידיעות בהסגרת עבריינים;
 (2) והוא נאשם או נתחייב בדין במדינה המבקשת על עבירה שאינה בעלת אופי מדיני ושאלו נעברה בישראל היתה עבירה מן העבירות הכלולות בתוספת לחוק זה (להלן — עבירות הסגרה).
 3. הוגשה בקשה מטעם מדינה זרה להסגיר לידיה אדם שנאשם, או שנתחייב בדין באותה מדינה על עבירת הסגרה (להלן — מבוקש), רשאי שר המשפטים להורות, כי המבוקש יובא לפני בית משפט מחוזי כדי לקבוע אם הוא ברי-הסגרה.
 4. על סמך הודאה כאמור, יגיש היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו עתירה לבית המשפט המחוזי להכריז על המבוקש שהוא ברי-הסגרה.
 5. הוגשה עתירה, יכול בית המשפט, בכל שלב של הדיון, לצוות על מעצרו של המבוקש. תקפו של הצו יהיה עד למתן החלטה באותה עתירה, אם לא ביטלו בית המשפט לפני כן.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד באב תשי"ד (23 באוגוסט 1954); הוצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 166, תשי"ד, עמ' 208.

מעצר בלי צו
עד לעתירה

6. היועץ המשפטי לממשלה ישראל או בא כוחו, או קצין משטרה גבוה, רשאים לצוות בכתב על מעצר מבוקש לפני הגשת העתירה, וכן על מעצר אדם שיש יסוד להניח שהוא ברהסגרה וכי תוגש בקשה להסגירו ונראה למצוות, כי המעצר דרוש להבטחת ההסגרה.

מעצר עד
לעתירה לפי צו

7. מי שנועצר לפי סעיף 6 יובא תוך 48 שעות לפני שופט שלום לשם קבלת צו מעצר עליו. זמן תקפו של הצו לא יעלה על חמישה עשר ימים, אולם לפי בקשת היועץ המשפטי ולאחר שהוכח כי יש נסיבות מיוחדות המעכבות את הבאתו של העציר בפני בית המשפט מחוזי לשם הכרזה שהוא ברהסגרה, רשאי השופט להאריך את מעצרו לתקופה נוספת בהתאם לאותן נסיבות.

דחיית העתירה
מעיקרה

8. בית משפט ידחה עתירה שהוגשה לו לפי סעיף 4, אם —
(1) המבוקש הועמד לדין בישראל על מעשה העבירה שבגללו מבקשים את הסגרתו ונמצא זכאי או חייב או שנשא את ענשו עליו בהוץ לארץ; או
(2) נתיישנה אותה עבירה או נתיישן העונש שהוטל עליו בגללה לפי דיני המדינה המבקשת או לפי דיני מדינת ישראל; או
(3) נחן על אותו מעשה עבירה או נמחל לו ענשו במדינה המבקשת.

הכרות מבוקש
כבר הסגרה

9. הוכח בשעת הדיון בעתירה לפי סעיף 4, כי המבוקש נתחייב בדין על עבירת הסגרה במדינה המבקשת, או כי יש ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה כזאת בישראל, וכי נתמלאו שאר התנאים הקבועים בחוק להסגרתו — יכריז בית המשפט, כי המבוקש הוא ברהסגרה.

איתחגרה בגלל
חשש הפלייה
גזעית, דתית
או מדינית

10. על אף האמור בסעיף 9 לא יוכרז מבוקש כבר הסגרה, אם מצא בית המשפט, כי יש יסוד סביר להניח —
(1) שהאשמתו או בקשת הסגרתו באה מתוך הפלייה גזעית, או דתית; או
(2) שבקשת ההסגרה באה כדי להאשימו או להענישו על עבירה בעלת אופי מדיני, אם כי לכאורה אין מבקשים את הסגרתו בגלל עבירה כזאת.

דחיית דיון
בעתירה

11. מבוקש הועמד לדין או הנושא את ענשו בישראל על עבירה אחרת, רשאי בית המשפט הדין בעתירה להסגרתו לדחות את הדיון בה לתקופה שבית המשפט יקבענה; נדחה הדיון, לא תובא תקופת הדחיה בחשבון תקופת התתיישנות הקבועה בדיני מדינת ישראל לענין האמור במסקה (2) לסעיף 8.

ראיות

12. בית משפט הדין בעתירה לא יפסול כראיה —
(1) עדות, בגלל זה הלבד שגגבתה במדינה זרה;
(2) מסמך או עדות שנקבעו בהסכם בין ישראל ובין המדינה המבקשת ככשרים להתקבל כראיה לענין הסגרה.

ערעור

13. (א) למבוקש וליועץ המשפטי לממשלה תהיה זכות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בעתירה.
(ב) הערעור יוגש לבית המשפט העליון כבית משפט לערעורים פליליים תוך שלושים יום מיום מתן החלטה.
(ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על התרופות והסעד שבית המשפט העליון כבית דין גבוה לצדק רשאי לתתם בין לפני הערעור ובין לאחר מכן לפי כל דין, ולא לגרוע מהם.

14. הכרזת מבוקש כבר-הסגרה תקבל תוקף סופי, אם עברה תקופת הערעור ולא הוגש ערעור; או אם הוגש ערעור והוא נדחה.
15. מבוקש שהוכרז כבר-הסגרה מותר להחזיקו במשמורת עד להסגרתו, אם לא בוטלה ההכרזה בערעור או על פי סעיף 19.
16. לא יוסגר מבוקש על עבירה שדינה במדינה המבקשת הוא עונש מוות, כשאין דינה כך בישראל, אלא אם התחייבה המדינה המבקשת שלא יוטל עליו עונש מוות, ושאל הוטל או יוטל — יוחלף בעונש קל מזה.
17. (א) לא יוסגר מבוקש אלא אם הוכחו על פי ההסכם עם המדינה המבקשת שהוא לא ייעצר, לא יועמד לדין ולא ייענש באותה מדינה על עבירה אחרת שעבר לפני הסגרתו, ושהוא לא יוסגר על ידי אותה מדינה למדינה אחרת על עבירה שעבר לפני הסגרתו; אולם הוראה זו לא תחול אם המבוקש יצא מהמדינה המבקשת לאחר הסגרתו וחזר אליה מרצונו, או אם ניתנה למבוקש לאחר שהוסגר אפשרות לצאת מהמדינה המבקשת והוא לא יצא ממנה תוך ששים יום לאחר שניתנה לו אפשרות כזו, או אם מדינת ישראל הסכימה בכתב לפעולה כזאת נגד המבוקש.
- (ב) לא תינתן הסכמה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם הוכרז אותו אדם בהעדרו כבר-הסגרה גם על העבירה האחרת, לאחר שניתנה לו האפשרות להיות מיוצג בשעת הדיון באותה הכרזה.
18. שר המשפטים רשאי לצוות על ביצוע הסגרתו של מבוקש שהכרזתו כבר-הסגרה קיבלה תוקף סופי, ומשציווה כך מותר יהיה למסור את המבוקש למדינה המבקשת ולהעבירו מחוץ לגבולות ישראל.
19. (א) לא הוסגר מבוקש, או לא הועבר מחוץ לגבולות ישראל, תוך ששים יום מיום שהכרזתו כבר-הסגרה קיבלה תוקף סופי — ההכרזה בטלה, אלא אם הוארך תקפה לפי סעיף 20.
- (ב) מבוקש שהועמד לדין בישראל או הנושא את עגשו בישראל על עבירה אחרת, התקופה שבה נשא בעגשו או עמד בדין לא תובא בחשבון ששים הימים האמורים בסעיף קטן (א).
20. אם לפני ביטול ההכרזה הוגשה על ידי היועץ המשפטי לממשלת ישראל או על ידי פרקליט המדינה בקשה להארכת תקפה, רשאי בית המשפט שלפי החלטתו קיבלה ההכרזה תוקף סופי להאריך את תקפה של ההכרזה, אם יש נסיבות מיוחדות המעכבות את ביצוע ההסגרה, לתקופה נוספת שבית המשפט יקבענה לפי הנסיבות שהוכחו.
21. הותנה בין ישראל לבין מדינה זרה בהסכם בענין הסגרה —
- (1) מי רק חלק מן העבירות הכלולות בתוספת יהיו עבירות הסגרה לגבי אותה מדינה;
 - (2) בי עציר ישוחרר ממעצרו, אם לא הוגשה בקשה להסגרתו או אם לא הוגשו הוכחות מספיקות להכריז עליו שהוא בר-הסגרה תוך תקופה שנקבעה בהסכם;
 - (3) כי מסמכים וכל חומר אחר שנתפסו אצל מבוקש היכולים לשמש הוכחה נגדו במשפט, יימסרו למדינה המבקשת;
 - (4) כי המועד לביטול הכרזה על מבוקש שלא הוסגר יהיה קצר מן המועד שנקבע בסעיף 19.
- ינהגו כמותנה, על אף האמור בחוק זה או בכל חוק אחר.

22. פקודת השחרור בערבות, 1944, ותחול על כל מבוקש, כל עוד אין עליו הכרזה בעלת תוקף סופי שהוא ברי-הסגרה; ולצורך נקודה זו רואים —
 (1) כל עבירה שעליה מבקשים את הסגרתו כעבירה שעליה הוא נאשם בישראל;
 (2) הגשת עתירה כזו לקבוע אם הוא ברי-הסגרה — כהאשמה בחקירה מוקדמת;
 (3) הכרוזו כברי-הסגרה, אם הוא מבוקש בתורת נאשם — כצו העמדה לדין;
 (4) הכרוזו כברי-הסגרה, אם הוא מבוקש בתודית גידון — כגזר דין המטיל את העונש שהוא חייב לשאתו במדינה המבקשת.

23. הוגשה בקשת הסגרה, וניתן צו על ידי שר המשפטים לפי סעיף 9 (2) לפקודת ההסגרה, לפני תחילת תוקפו של חוק זה — יחולו על אותה בקשה הוראות נקודת ההסגרה, כאילו חוק זה לא נכנס לתקפו. לא ניתן צו כאמור — יחולו על אותה בקשה הוראות חוק זה.

24. הוסגר אדם לישראל על ידי מדינה זרה, לא ייעצר ולא יובא לדין על עבירה אחרת שעבר לפני הסגרתו, וכן לא יוסגר למדינה אחרת על עבירה שעבר לפני הסגרתו, אלא אם נתנה אותה מדינה זרה את הסכמתה בכונן לפעולה כזאת, או אם לא יצא אדם זה מישראל תוך ששים יום לאחר שניתנה לו, משמוסגרו, אפשרות לעשות זאת, או אם יצא מישראל לאחר שהוסגר וחזר אליה מרצונו.

25. (א) פקודת ההסגרה תתוקן כך — ביטולים

(1) שם הפקודה יהיה "פקודת העדות (משפטים פליליים זרים)";

(2) הסעיפים 3 עד 20 ו-23 — ימחקו.

(ב) כדי להסיר טפק באמר בהתאם כי חוק העבריינים הפליליים, 1881, אינו חל בישראל מיום הקמת המדינה.

26. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לבני צוה, ובכלל זה תקנות בדבר סדרי הדין בעתירות, בבקשות ובערעור ומללי הרצאה בעתירות.

תוספת

(סעיף 2)

(א) כל עבירה שאפשר להטיל עליה עונש מוות או עונש מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים, אף אם ענשה קל מזה כשגידונים עליה בבית משפט שלום או בבית משפט מחוזי בדיון מהיר, למעט —

(1) עבירה שאין העבירין יכול להיאשם בה, אלא באשר היה בשעת העבירה חייל כמשמעותו בהוקת השימוש תש"ז;¹

(2) עבירות על הסעיפים 85 ו-181 לפקודת החוק הפלילי, 1936;²

¹ ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1859, עמ' 57.
² חוקי א"י, כוז' א', פרק נ"ו, עמ' 657.
³ חוקי א"י, כוז' ג', עמ' 2698.
⁴ ע"ר תש"ה, תוס' ב' מס' 20, עמ' 105.
⁵ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 208.

(3) עבירות על חוק לתיקון דיני העונשין (תקיפת שוטרים) תשי"ב—1952, או על הדינים המפורטים בתוספת לחוק למניעת הפקעת שערים וספסרות (שיפוט), תשי"א—1951.²

(ב) עבירה שעושה פחות מן האמור לעיל, והיא עבירה לפי חוק לתיקון דיני העונשין (עבירות שוחד), תשי"ב—1952, או אם היא עבירה על סעיפי פקודת החוק הפלילי, 1936, המנויים להלן: 88, 109, 110, 115, 120, 122, 124, 140, 146, 156, 158, 159, 161, 163, 166, 170, 173, 174, 185, 186, 195, 218, 242, 250, 261, 262, 270, 303—306, 310, 336, 350, 359, 360, 363—366.

פ נ ח ס ר ו ז ן
שר המשפטים

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה

¹ ס"ח 04, תשי"ב, עמ' 144.
² ס"ח 08, תשי"א, עמ' 40.
³ ס"ח 02, תשי"ב, עמ' 126.

מספר 57

חוק לימוד חובה (הוראות שעה) (תיקון), תשי"ד—1954 *

1.	בסעיף 1 לחוק לימוד חובה (הוראות שעה), תשי"ד—1953 ¹ (להלן — החוק), במקום ההגדרה "שנת הלימודים תשי"ד" תבוא הגדרה זו: "שנת הלימודים תשי"ד" או "שנת הלימודים תשנ"ו" — תקופה שאינה עולה על שנים עשר חדשים, אשר תחילתה וסיומה, לגבי כל אחת משנות לימודים אלה, נקבעו על ידי השר באכרזה שפורסמה ברשומות.	תיקון סעיף 1
2.	בסעיף 2 לחוק, אחרי "בשנת הלימודים תשי"ד" יבוא "או בשנת הלימודים תשנ"ו".	תיקון סעיף 2
3.	בסעיף 3 לחוק, אחרי "לשנת הלימודים תשי"ד" יבוא "או לשנת הלימודים תשנ"ו".	תיקון סעיף 3
4.	בסעיף 7 לחוק, תוחלף הנקודה שבסופו בפסיק, ואחרי יבוא "ובפרט מן החובות המוטלות על רשות חינוך מקומית לפי הסעיפים 7 (ב) ו-7 (ג) לאותו חוק".	תיקון סעיף 7
5.	בסעיף 8 לחוק, בפסקה (3), אחרי "שנת הלימודים תשי"ד" יבוא "שנת הלימודים תשנ"ו".	תיקון סעיף 8

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

ממלא מקום שר החינוך והתרבות

י צ ח ק ב ן - צ ב י
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה באב תשי"ד (24 באוגוסט 1954); תערת החוק ודבריו חסבר יתפדסמו כה"ח 210, תשי"ד, עמ' 262.
¹ ס"ח 136, תשי"ד, עמ' 2.

חוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד — 1954 *

פרק ראשון: מבוא

הגדרות	<p>1. בחוק זה —</p> <p>"חייל" — חייל המשרת על פי התחייבות לשירות קבע ;</p> <p>"קצבה" — סכום המשתלם מדי חודש —</p> <p>(1) לחייל שפרש משירותו (להלן — קצבת פרישה) ;</p> <p>(2) לשאיריו של חייל שפרש משירותו (להלן — קצבת שאיר) ;</p> <p>"מענק" — תשלום חד-פעמי ;</p> <p>"גימלה" — קצבה או מענק ;</p> <p>"שירות" — שירותו של חייל ;</p> <p>"פרישה משירות" — לרבות יציאה לקצבה, מוות או פיטורים ;</p> <p>"חוק הנכים" — חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט—1949 ;</p> <p>"חוק משפחות החיילים" — חוק משפחות החיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי" — 1950 ;</p> <p>"הרמטכ"ל" — ראש המטה הכללי של צבא-הגנה לישראל.</p>
שירות רצוף	<p>2. כל מקום שחוק זה מדבר בתקופת שירות, הכוונה היא לתקופת שירות רצופה.</p>
תקופות שאינן מפסיקות רציפות	<p>3. רציפות בשירות אין רואים אותה כנפסקת מהמת העדרו של החייל משירותו לרגל אחת מאלה —</p> <p>(1) חופשה או מנוחה שניתנה לפי כללי השירות ;</p> <p>(2) הפסקה שחלה בשירות ואין לחייל שליטה עליה ;</p> <p>(3) כל הפסקה אחרת שנקבעה בתקנות כבלתי מפסקת את רציפות השירות.</p>
שאירים	<p>4. אלה הם שאיריו של גנפטר, לענין חוק זה —</p> <p>(1) מי שהיתה אשתו בשעת מותו, לרבות מי שהיתה ידועה בציבור כאשתו וגרה עמו אותה שעה (להלן — אלמנה) ;</p> <p>(2) מי שהיה בעלה בשעת מותו, לרבות מי שהיה ידוע בציבור כבעלה וגר עמה אותה שעה (להלן — אלמן) ;</p> <p>(3) ילדו שאינו עומד ברשות עצמו ובכלל זה ילד חורג, ילד מאומץ ונכד שכל פרנסתו עליו (להלן — יתום) ;</p> <p>(4) בן משפחה אחר, אשר תלותו בגנפטר היתה סיבה להגדלת משכורתו או קצבתו האחרונה של הגנפטר לפני מותו ; ואם במות הגנפטר לא היה להרכב המשפחה השפעה על שיעור המשכורת או הקצבה — בן משפחה אשר תלותו בגנפטר הוכרה לפי כללים שנקבעו בתקנות (להלן — תלוי).</p>

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה באב תשי"ד (24 באוגוסט 1954) ; הצעת החוק ודברי הכבר נתפרסמו בה"ח 205, תשי"ד, עמ' 218.

¹ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 278.

² ס"ח 52, תשי"ד, עמ' 162.

5. ילדו של נפטר שלא הגיע לגיל 18 או שאינו מסוגל לכלכל עצמו, וכן כל שאיר אחר שאין לו הכנסה כדי מחייתו ושאינו מסוגל לכלכל עצמו — רואים אותו לצורך חוק זה, כמי שאינו עומד ברשות עצמו.
6. שר הבטחון ימנה אדם אחד או יותר להיות ממונים על תשלום הגימלאות (להלן — ממונה). הודעה על מינוי ממונה ועל כתבתו תפורסם ברשומות.
7. (א) שר המשפטים ימנה ועדות ערעור לצורך חוק זה.
(ב) ועדת ערעור תהיה של שלושה, שאחד מהם לפחות יהיה חייל.
(ג) הודעה על מינוי ועדת ערעור ועל כתבתה תפורסם ברשומות.
8. לממונה ולועדת ערעור יהיו כל הסמכויות שאפשר להעניקן לוועדת חקירה לפי סעיף 5 לפקודת ועדות חקירה.¹
9. הממונה וועדת ערעור לא יהיו קשורים בסדרי הדין ובדיני הראייה, אלא יפעלו בדרך שיראהו כמועילה ביותר לבירור השאלות העומדות להחלטתם.
- פרק שני : גימלאות ושיעורן
10. בפרק זה —
"המשכורת השנתית", לגבי חייל שפרש משירותו — סך כל המשכורות, לרבות התוספות הקבועות, ששולמו לו בעד שנים עשר חדשי שירות גושאי משכורת אחרונים שלפני פרישתו ;
"היום הקובע" — היום הראשון של שנת הכספים או היום הראשון לחודש השביעי של שנת הכספים ;
"המשכורת הקבועה", לגבי אדם פלוני בזמן פלוני — שיעור המשכורת, לרבות התוספות הקבועות, המגיע, ביום הקובע הסמוך לאותו זמן, לחייל שזרגתו כדרגה שהיתה לפלוני ערב פרישתו מהשירות ;
"תוספת קבועה" — תוספת המשתלמת על משכורתו היסודית של חייל — שהוכרה על ידי הממשלה כתוספת קבועה לעיגן חוק זה.
11. לצורך חישוב המשכורת הקבועה של אדם פלוני בזמן פלוני יחולו כללים אלה :
(1) היתה כלולה במשכורת הקבועה ותוספת משפחה — תחושב התוספת לפי הרכב משפחתו של האדם אותה שעה ;
(2) חל באותו זמן שינוי בסולם המשכורות בהשוואה לסולם שהיה בשעת פרישתו של החייל משירותו — תחושב המשכורת הקבועה לפי הסולם המחייב בשעת החישוב בתיאומים שנקבעו על ידי הממשלה.
12. בחישוב תקופת השירות לצורך חוק זה יחולו כללים אלה :
(1) תקופה שאינה עולה כדי חודש מלא אך עולה על חמישה עשר יום, תיחשב כחודש מלא, ושאינה עולה על חמישה עשר יום — לא תיחשב כלל ;
(2) תקופה שאינה עולה כדי שנה תמימה, יחושב בה כל חודש מלא, כאמור בפסקה (1), לחלק השנים עשר של השנה ;
(3) אין מביאים בחשבון אלא תקופת שירות שמגיעה בעונה משכורת לחייל ;

¹ חוקי א"י, פרק כ"א, עמ' 132.

(4) חייל שתקופת שירותו הרצופה נפסקה לתקופה שאינה עולה על שלוש שנים, מותר להביא בחשבון לפי הוראות הרמטכ"ל את תקופת השירות שלפני ההפסקה.

13. (א) על אף האמור בהוראות הקודמות, תובא תקופת שירות חובה בחשבון תקופת השירות לצורך חוק זה, אם נתקיימו בה שני אלה:

(1) היא מצטרפת יחד עם שירות הקבע לתקופה של עשרים שנה לפחות;

(2) בין סיומה ובין תחילת שירות הקבע לא עברה יותר משנה אחת.

(ב) בסעיף זה —

„שירות חובה“ ו-„שירות קבע“ — כמשמעותם בסעיף 43 (ב) לחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תש"ט — 1949.

14. אלה זכאים לקצבת פרישה —

זכות לקצבת פרישה

(1) מי שיצא לקצבה לפי הסעיפים 15 או 16;

(2) מי שפוטר מהשירות לאחר עשר שנות שירות, מסיבת נכות כל שהיא או מחלה, וכן מי שפוטר מסיבה אחרת לאחר עשר שנות שירות כשהוא בגיל 40 או יותר;

(3) מי שפוטר מהשירות לאחר שלקה בו בנכות, כמשמעותה בחוק הנכים, אם דרגת נכותו זו היא חמישים אחוז או יותר.

15. חייל רשאי לצאת לקצבה —

יציאה לקצבה לפי החלטת החי"ץ

(1) לאחר עשרים וחמש שנות שירות אם הגיע לגיל חמישים וחמש; או

(2) לאחר עשר שנות שירות אם הגיע לגיל ששים.

16. חייל ששירת עשר שנים לפחות, רשאי הרמטכ"ל להורות על יציאתו לקצבה, אם הגיע לגיל 55.

יציאה לקצבה לפי החלטת הרמטכ"ל

17. (א) הזכאי לקצבת פרישה, תשולם לו כל ימי חייו כל עוד לא חזר לשירות, קצבה בשיעור השווה לחלק השש-מאות ממשכורתו הקובעת כפול במספר חדשי שירותו, ובלבד ששיעורה לא יעלה על שני שלישים ממשכורתו זו ולא יפחת מחמישית ממנה.

שיעור קצבת הפרישה

(ב) הזכאי לקצבת פרישה בתוקף פסקה (3) לסעיף 14, תשולם לו, אם הסכים לכך הזכאי, במקום הקצבה בשיעור האמור בסעיף קטן (א) קצבה בשיעור מחצית ההפרש שבין שכר היסוד ובין תגמול היסוד.

(ג) בסעיף זה —

„שכר יסוד“ — אותו חלק ממשכורתו הקובעת של הזכאי שהוכר על ידי הממשלה כשכר יסוד לענין חוק זה;

„תגמול יסוד“ — אותו חלק מהתגמולים המשתלמים לנכה לפי סעיף 5 לחוק הנכים, שהוכר על ידי הממשלה כתגמול יסוד לענין חוק זה.

18. חייל שפוטר מהשירות לפני שהגיע לגיל 60 והוא זכאי לקצבת פרישה לפי סעיף 14 (2) — יושלם לו, נוסף על הקצבה, מענק השווה לחלק העשרים וארבע ממשכורתו השנתית כפול מספר שנות שירותו, ובלבד שהמענק לא יעלה על הסכום הקטן משני אלה:

מענק נוסף לקצבה

¹ ס"ח 6, תש"ט, עמ' 18.

- (1) משכורתו השנתית ;
 (2) הסכום היוצא מהיוון קצבה, ששיעורה כהפרש שבין הקצבה שהוא זכאי לה בזמן פיטוריו ובין הקצבה שהיתה מגיעה לו, אילו שירת בדרגתו האחרונה עד שהיה מגיע לגיל 60.

19. (א) הזכאים לקצבת פרישה המנויים להלן תשולם להם קצבה מוגדלת כמפורש בצד, ועל אף האמור בסעיף 17 (א) :

קצבה מוגדלת

- (1) מי שבחשבון תקופת שירותו כלולה תקופת שירות חובה כאמור בסעיף 13, תשולם לו קצבה לפי כל שנות שירותו גם אם תעלה על שני שלישים ממשכורתו הקובעת, ובלבד שלא תעלה על שיעור זה בסכום השווה לחלק השש מאות ממשכורתו הקובעת כפול מספר החודשים של שירות החובה האמור ;
 (2) מי שהוא בעל ותק בטוחני שהתחיל את שירותו בתקופת המעבר ופוטר מן השירות, לא תהיה קצבתו פחותה בשום מקרה מ-30% ממשכורתו הקובעת -- אם פוטר בגיל שלמטה מ-55, ולא תהיה פחותה מ-40% ממנה -- אם פוטר בגיל 55 ומעלה ;
 (3) מי שטרם בגיל 55 או יותר כשהוא בדרגת אלוף או בדרגה גבוהה מזו לאחר חמש עשרה שנות שירות, ואם הוא בעל ותק בטוחני לאחר עשר שנות שירות -- תשולם לו קצבה בשיעור משכורתו הקובעת.

(ב) בסעיף זה --

„בעל ותק בטוחני“ -- מי ששירת לפני הקמת צבא-הגנה לישראל, תקופת זמן שנקבעה בתקנות, בשירות שנקבע בשירות בטוחני לענין סעיף זה ;
 „תקופת המעבר“ -- התקופה שבין ד' בסיון תש"ט (1 ביוני 1949) ובין ט"ו בסיון תש"י (31 במאי 1950).

20. מי שנידון על ידי בית דין צבאי לגירוש מן הצבא לא יהיה זכאי לקצבה.

דין מי שנודע מן הצבא

21. זכאי לקצבת פרישה שחזר לשירות ופרש ממנו כדין לאחר מכן, יחולו לגבי קצבתו החדשה כללים אלה :

זכאי לקצבת פרישה שפרש לאחר שחזר לשירות

- (1) זמן העדרו מהשירות כזכאי לקצבה לא ייחשב כהפסקה לגבי רציפות השירות, אך תקופת העדרו לא תבוא בחשבון לענין חישוב שיעור הקצבה החדשה ;
 (2) היתה דרגת משכורתו, לאחר החזרה, פחותה מהדרגה שלפיה קיבל קצבה לראשונה -- תחושב משכורתו הקובעת לפי הדרגה ששימשה לחישוב הקצבה הראשונה.

22. חייל שנפטר בזמן שירותו והוא שירת לפחות חמש שנים -- תשולם לשאיריו, כל תקופת הזמן המפורשת בסעיף זה, קצבה באחוזים ממשכורתו הקובעת, והם :

קצבה לשאיריו של חייל שנפטר

- (1) לאלמנה כל עוד היא באלמנותה -- ארבעים אחוז ;
 (2) ליתומים כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם ויש אלמנה הזכאית לקצבה -- עשרה אחוזים לכל יתום בתוספת חמישה אחוזים לכלל היתומים, אף אם אין יותר מיתום אחד ;
 (3) ליתומים כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם ואין אלמנה הזכאית לקצבה -- חמישה עשר אחוזים לכל יתום בתוספת חמישה עשר אחוזים לכלל היתומים, אף אם אין יותר מיתום אחד ;

(4) לתלויים כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם — עשרה אחוזים לכל אחד ; ובאין אחרי הנפטר אלמנה ויתום הזכאים לקצבה — חמישה עשר אחוזים לכל אחד.

קצבה לשאירים של חייל שנפטר הזכאים לתגמולים

23. (א) חייל שנפטר בזמן שירותו ושאריו זכאים מחמת פטירתו לתגמולים לפי חוק משפחות החיילים, תשולם לאלמנה וליתומים כאחד — קצבה בשיעור הקצבה המשתלמת לפי סעיף 17 (ב), ולכל התלויים כאחד — קצבה בשיעור שני שלישים של הקצבה האמורה. (ב) קצבה לשאיר לפי סעיף קטן (א) תשולם כל עוד לא חזל אותו שאיר להיות זכאי לתגמולים האמורים.

(ג) שאירים הזכאים לקצבה לפי סעיף 22 ולפי סעיף זה, הברירה בידם לבחור באחת מהן ; לא היתה ברירת כל השאירים אחידה יכריע הממונה.

(ד) השאיר אחריו הנפטר יותר מאלמנה אחת או שהאלמנה והיתומים אינם סמוכים על שולחן אחד, או שהתלויים אינם סמוכים כן, יקבע הממונה את אופן חלוקתה של הקצבה האמורה בהתחשב עם מצבם של השאירים ועם כל הסכם שביניהם.

מענק לרגל פטירתו של חייל

24. (א) חייל שנפטר בזמן שירותו לאחר ששירת פחות מחמש שנים, ושאין שאיריו זכאים לקצבה לפי סעיף 23, ישולם להם לרגל פטירתו מענק בשיעור שתקבע הממשלה, ובלבד שלא יעלה על משכורתו השנתית של הנפטר.

(ב) מענק לפי סעיף זה ישולם לאלמנתו של הנפטר, ובאין אחריו לא אלמנה ולא ילדים — לשאיריו האחרים.

(ג) אופן חלוקת המענק בין השאירים והסכומים שיינוכו ממשכורתו של חייל על חשבון המענק שיגיע לרגל פטירתו לפי סעיף זה — ייקבעו על ידי שר הביטחון.

קצבה לשאיריו של זכאי לקצבה פרישה

25. זכאי לקצבת פרישה שנפטר — תשולם לשאיריו כל תקופת הזמן המפורשת בסעיף זה, קצבה באחוזים מקצבתו, והם :

(1) לאלמנה שהיתה אשתו לפחות שלוש שנים שקדמו לפטירתו, או שילדה לו ילד, כל עוד היא באלמנותה — חמישים אחוזים ;

(2) ליתומים, כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם ויש אלמנה הזכאית לקצבה — חמישה עשר אחוזים לכל יתום ;

(3) ליתומים, כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם ואין אלמנה הזכאית לקצבה — חמישה עשר אחוזים לכל יתום בתוספת חמישה עשר אחוזים לכלל היתומים, אף אם אין יותר מיתום אחד ;

(4) לתלויים, כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם ובאין אחרי הנפטר לא אלמנה ולא יתום הזכאים לקצבה — עשרים אחוזים לכל אחד.

קצבה לפי חוק זה וקצבת ביטוח

26. (א) בסעיף זה —
"קצבת ביטוח" — קצבה לרגל ביטוח זקנה או קצבה לרגל ביטוח מוות לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד — 1953 ;

"קצבה מופחתת" — קצבה המגיעה לפי חוק זה לאזורי שנוכה ממנה הסכום כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) מי שזכאי לקצבה לפי חוק זה והוא זכאי גם לקצבת ביטוח — תגובה מקצבתו לפי חוק זה מחצית קצבת הביטוח או שליש קצבתו לפי חוק זה, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

¹ ס"ח 187, תשי"ד, עמ' 6.

(ג) היתה קצבת הפרישה המופחתת בצירוף קצבת הביטוח המגיעה לאותו זכאי עודפת על משכורתו הקובעת — ינוכה הסכום העודף מקצבתו המופחתת.

(ד) סך כל הקצבאות המופחתות המגיעות לשאייריו של נפטר פלוני לא יעלה על ההפרש שבין משכורתו הקובעת של הנפטר וזיך סך כל קצבאות הביטוח המגיעות לאותם השאירים.

(ה) היה סך כל קצבאות הביטוח המגיעות לשאירים שווה למשכורת הקובעת או עולה עליה, לא תשולם לשאירים כל קצבה לפי חוק זה.

27. (א) היה סך כל הקצבאות המגיעות לשאייריו של נפטר עולה על השיעור הקיצוני או שהשאיר אחריו הנפטר יותר מאלמנה אחת או יתומים מגשים אחדות, או שהיתומים אינם סמוכים על שולחן אחד — ישולמו לשאיריו, במקום הקצבאות בשיעורים שנקבעו בסעיפים 22, 23, 25 או 26 (ב), קצבאות בשיעורים שיקבע הממונה, בהתחשב עם מצבם של השאירים ועם כל הסכם שביניהם; ובלבד שסך כל הקצבאות שיקבע לא יעלה על השיעור הקיצוני או על סך כל הקצבאות שהיו מגיעות לשאייריו, אלמלא הוראת סעיף זה, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

קצבת שאיר
שיעורה נקבע
על ידי הממונה

(ב) השיעור הקיצוני לגבי שאיריו של חייל הוא שני שלישים ממשכורתו הקובעת או ההפרש האמור בסעיף 26 (ד), ולגבי שאיריו של זכאי לקצבת פרישה — שלושה רבעים מקצבתו זו או ההפרש האמור בסעיף 26 (ד), הכל לפי הסכום הקטן יותר.

28. אלמנה שהיא זכאית לקצבה ונישאה — ישולם לה מענק כקצבה שהיתה זכאית לה לאחרונה לפני הנישואין כפול שלושים ושש.

מענק לאלמנה
שנישאה

29. הזכאי לקצבה לפי חוק זה ולקצבה אחרת לפי אותו חוק, או לקצבה בגלל פגיעה בעבודה לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ז — 1953 — הברירה בידו לבחור באחת מהן.

מניעה
קצבאות כפול

30. הזכאי לקצבה לפי חוק זה, ולתגמולים לפי חוק הנכים או חוק משפחות החיילים, או חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד — 1954, הברירה בידו לבחור בקצבה או בתגמולים, אולם מי שזכאי לקצבה לפי הסעיפים 17 (ב) או 23, יהיה רשאי לקבל את התגמולים נוסף לקצבה לפי סעיפים אלה ואין רואים קצבה זו כהכנסה לענין החוקים האמורים.

קצבה ותגמולים

31. אדם הזכאי לקצבה והוא מקבל גם משכורת מאוצר המדינה או מקופה אחרת שנקבעה על ידי הממשלה כקופה ציבורית לענין סעיף זה (בסעיף זה — הכנסה מקופת הציבור), יוחלו עליו הוראות אלה:

קצבה ומשכורת
מקופת הציבור

(1) זכאי לקצבת פרישה שהכנסתו מקופת הציבור פחותה מהמשכורת הקובעת שלפיה יש לחשב את קצבתו — תשולם לו קצבה כהפרש שבין הכנסה זו לבין המשכורת הקובעת, ובלבד שלא תעלה על הקצבה שהיתה מגיעה לו אלמלא הוראת סעיף זה; עלתה ההכנסה על המשכורת הקובעת, לא תשולם לו כל קצבה;

(2) זכאי לקצבת שאיר שהכנסתו מקופת הציבור פחותה ממחצית המשכורת הקובעת שלפיה יש לחשב את הקצבה — תשולם לו קצבה כהפרש שבין הכנסתו זו לבין מחצית המשכורת הקובעת, ובלבד שאותו שיעור לא יעלה על הקצבה שהיתה מגיעה לו אלמלא הוראת סעיף זה; עלתה המשכורת על המחצית האמורה, לא תשולם לו כל קצבה.

¹ ס"ח 147, תשי"ז, עמ' 76.

32. על אף האמור בסעיפים הקודמים, אלמנה שאין לה ילד, והיא עומדת ברשות עצמה, לא תשולם לה קצבת שאיר, כל עוד לא הגיעה לגיל ארבעים וחמש.

33. אלמנה של נפטר שאינה מקבלת קצבת שאיר בגלל האמור בסעיף 31 או בסעיף 32 או בפסקה (1) לסעיף 25 לגבי תקופת הגישוואין — ישולם לה מענק בשיעור הקצבה שהייתה זכאית לה אלמלא האמור בסעיפים אלה כפול שנים עשר; אולם אלמנה שסעיף 32 חל עליה ושהגיעה בשעת מות הנפטר לגיל ארבעים וארבע — תוכפל אותה קצבה לא בשנים עשר, אלא במספר החדשים שגוותרו עד שתגיע לגיל ארבעים וחמש.

34. האמור בחוק זה לגבי הייל ושאיריו של נפטר יחול לגבי חיילת ושאיריה של נפטרת, בתיאומים לפי העניין, אלא שאלמן לא יהיה זכאי לקצבה כל שהיא, אם הוא עומד ברשות עצמה, וכן לא יהיה זכאי לקצבה לפי פסקה (1) לסעיף 25, אלא אם היה בעלה של הנפטרת לפחות שלוש שנים לפני מותה או אם ילדה לו ילד.

פרק שלישי: שינוי

35. (א) התובע גימלה יגיש בקשה לממונה.

(ב) הממונה יחליט, על סמך הבקשה אם תינתן הגימלה ובאיוו מידה תינתן, ימסור את החלטתו בדואר רשום למבקש, יציין את נימוקיה ואת זכותו של המבקש לפי סעיף 36.

36. (א) תובע הרואה עצמו נפגע על ידי החלטה של הממונה, רשאי לערער עליה לפני ועדת ערעור (להלן — הועדה) תוך ששים יום מיום שבו הגיעה אליו החלטת הממונה, אולם רשאית הועדה להאריך לו את תקופת הערעור הארכה שלא תעלה על ששים יום.

(ב) הערעור יוגש לוועדה בכתב בשני העתקים, הועדה תשלח העתק אחד לממונה.

(ג) הועדה רשאית לאשר את החלטת הממונה או לשנותה, או להחליט החלטה אחרת

במקומה.

(ד) תובע שהגיש ערעור לוועדה רשאי להתייצב לפניו, הוא או בא כוחו לטעון את טענותיו.

(ה) ועדת ערעור תתן נימוקים להחלטתה.

(ו) יושב ראש ועדת הערעור ימסור בדואר רשום העתק החלטת הועדה לתובע ולממונה.

37. (א) התובע או הממונה רשאי תוך חמישה עשר יום מיום שהגיעה אליו החלטת ועדת הערעור, לערער עליה בשאלה משפטית לבית המשפט המחוזי.

(ב) בית המשפט הדין בערעור רשאי לאשר את החלטת הועדה, או להחזירה לוועדה, או להחליט, על סמך העובדות שנקבעו על ידי הועדה, החלטה אחרת במקומה.

(ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי הגשת ערעור וסדרי הדין בערעור לפי סעיף זה.

(ד) פטט דין של בית המשפט המחוזי בערעור לפי חוק זה הוא סופי ואינו ניתן לערעור.

38. הממונה רשאי להחליט החלטה חדשה בכל עניין, אף אם כבר ניתנה בה החלטה סופית לפי סעיף 36 או 37, אם נוכח כי ההחלטה הושגה על ידי עבירה פלילית או אם נתגלה על סמך ראיות חדשות שלא היו לפני נותן ההחלטה הקודמת, כי אותה החלטה בטעות יסודה; לענין הערעור יהיה דין ההחלטה כדין כל החלטה אחרת, אולם ההחלטה

קצבה לאלמנה
שפרם הגיעה
45 יגיל

מענק לאלמנה
בטקום קצבה

דין חיילת
כדין חייל

בקשות

ערעור

ערעור לבית
המשפט

החלטות חדשות

החדשה לא תבוצע, אלא כתום התקופה להגשת הערעור עליה לפי סעיף 36, ואם הוגש הערעור — ער שהועדה תורה לבצועה בין בהחלטתה הסופית ובין בהחלטת ביניים.

39. הגימלאות ישולמו מאוצר המדינה.

גימלאות מאוצר המדינה

40. קצבה תשולם בראש כל חודש ומהחודש המתחיל אחרי היום שבו נולדה העילה לקצבה.

מאיטלי משלמים קצבה

41. לא תשולם קצבה בעד תקופה העולה על ארבעה חדשים שלפני הגשת הבקשה לקצבה, אולם הממונה רשאי להאריכה לתקופה שאינה עולה על שנה, אם האיחור בהגשת הבקשה חל מסיבות שלדעת הממונה מצדיקות האריכה זו.

תשלום בעד תקופה שלפני הגשת בקשה

42. (א) גימלה תשולם לאדם שלו היא מגיעה, אולם גימלה המגיעה לאדם הנמצא באפוטרופוסות — תשולם לאפוטרופוס.

תשלום גימלה שלא לירי הזכאי

(ב) נוכח הממונה, כי מתן גימלה לידי של הזכאי אינו לטובתו או לטובת בני משפחתו שהוא חייב במזונותיהם, או כי מתן הגימלה לאפוטרופוס אינו לטובת הזכאי, רשאי הממונה, לאחר הודעה מוקדמת של המישה עשר יום לפחות, ליטול לידי את הגימלה, כולה או מקצתה, ולהשתמש בה לטובת הזכאי או בני משפחתו, או להורות שאדם שהוטמך לכך על ידיו יעשה זאת.

(ג) החלטה לפי סעיף קטן (ב), אם לא בוטלה בערעור לפי הסעיפים 36 או 37, יפקע תקפה —

(1) משנתמנה אפוטרופוס לזכאי — אם לא היה לו אפוטרופוס בשעת מתן ההחלטה; או

(2) משאושר על ידי בית משפט מוסמך האפוטרופוס הקודם או משנתמנה אחר במקומו — אם היה לזכאי אפוטרופוס.

43. הזכות להגיש בקשה לגימלה המגיעה לשאיר מתיישנת בתום שנתיים מיום שנולדה עילתה, אולם הממונה רשאי להאריך תקופה זו, אם האיחור בהגשת הבקשה חל עקב סיבות שלמבקש לא היתה שליטה עליהן.

התישנות זכות התביעה

44. זכאי שלא גבה כספי גימלה תוך שנתיים מיום שהועמדו לרשותו — רשאי הממונה להחליט שפקעה זכותו לקבלם.

איסור עבירת תשלום

45. הזכות, כי ניסה אדם להשיג גימלה במרמה, תופחת לגימלה שהוא זכאי לה ב־25 אחוזים.

מעשה פסמה

46. נמצא אדם במאסר על פי פסק דין של בית משפט מוסמך שדן אותו למאסר של שלושה חודשים או יותר — לא תשולם לו כל קצבה בעד הזמן שהוא במאסר.

קצבה לאדם במאסר

47. זכות לגימלה אינה ניתנת להעברה, לערבות, לשעבוד או לעיקול בכל דרך שהיא, אלא לשם תשלום מזונות המגיעים מהזכאי לגימלה לפי פסק דין של בית משפט או של בית דין מוסמך.

העברת זכות לגימלה וקניפה שכנגד

48. אוצר המדינה אינו רשאי לוקוף על חשבון גימלאות כספים המגיעים מן הזכאי אלא תביעות לסכומים אלה:

זקיפת חובות על חשבון גימלה

- (1) משרעות שקיבל הזכאי מאוצר המדינה על חשבון גימלאות;
- (2) מילדות שקיבל זכאי מאוצר המדינה או שאוצר המדינה ערב להן;

(3) סכומים ששולמו מאוצר המדינה בטעות ולמעלה מן המגיע על חשבון משכורת או גימלאות;

(4) סכומים שזכאי לגימלה קיבל מצד שלישי על חשבון פיצויים כאמור בסעיף 49.

תביעות נגד
צד שלישי

49. (א) היה המקרה שחייב את אוצר המדינה לתשלום גימלה לפי חוק זה משמש עילה גם לחייב צד שלישי בתשלום פיצויים לאותו זכאי לפי פקודת הגזיקין האזרחיים, 1944, או לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד — 1953, רשאי אוצר המדינה לתבוע מאותו צד שלישי פיצוי על גימלה ששילם או שהוא עתיד לשלמה עד לגובה הפיצויים שחייב בהם הצד השלישי.

(ב) הזכאי לגימלה לפי חוק זה חייב להושיט כל עזרה ולנקוט כל פעולה סבירה על מנת לסייע לאוצר המדינה במימוש זכותו לפי סעיף זה, ולא יעשה כל פעולה העלולה לפגוע בזכויות אוצר המדינה לפי סעיף זה או למנוע בעד מימושה; הזכאי לגימלה שעבר על איסור לפי סעיף זה, או לא עשה את המוטל עליו לפיו, רשאי הממונה לשלול ממנו את הזכות לגימלה, כולה או מקצתה.

(ג) היה אוצר המדינה חייב בפיצויים האמורים, הבוירה בידי הזכאי לבחור בגימלה או בפיצויים.

(ד) לענין סעיף 65 לפקודת הגזיקין האזרחיים, 1944, רואי גימלה מזכות הנובעת מחוזה.

תשלום גימלה
לפרנסת בני
משפחה

50. כל אימת שגשללה גימלה מאדם או שהופסק לו תשלומה בהחלטת הממונה, רשאי הממונה להורות שתשלום, כולה או מקצתה, למי שאותו אדם חייב בפרנסתם.

הוראה לצורך
קביעת זכות
גימלה של
בני משפחה

51. כל אימת שאין משלמים קצבה לשאיר בתוקף ההוראות שבסעיפים 26, 29, 30, 31, 32, 34, 43, 46 או 49 (ב) בלבד, רואים אותו שאיר, לענין קביעת זכותם לגימלה של בני משפחה אחרים ושיעורה, כאילו היה זכאי לקצבה.

צירוף תקופת
עבודה במוסד
מוכר

52. שר הבטחון רשאי לקבוע בתקנות כי מוסד פלוני יהיה מוסד מוכר, וכן הוא רשאי לקבוע בתקנות כי העבודה במוסד מוכר תיחשב כתקופת שירות לענין קביעת זכותו של חייל לפי חוק זה, הכל לפי הכללים והתנאים שנקבעו בתקנות.

הגדלת תקופת
השירות

53. (א) חייל המשרת בתפקיד שנקבע בתקנות כתפקיד מיוחד לענין חוק זה, תחושב תקופת שירותו בתפקיד זה כתקופה גדולה משהיתה למעשה בשיעור שנקבע בתקנות.
(ב) חייל שבא לשירות לאחר שהגיע לגיל 40 רשאי הרמטכ"ל להורות, כי לענין קביעת זכויותיו של החייל לפי חוק זה, כולן או מקצתן, תחושב תקופת שירותו, כולה או מקצתה, כתקופה גדולה משהיתה למעשה ובשיעור שנקבע על ידי הרמטכ"ל.

דין החלטה
של הרמטכ"ל

54. לענין סעיפים 35, 36, 37 ו-38 יהיה דין החלטת הרמטכ"ל לפי חוק זה כדין החלטת הממונה, וכל האמור בסעיפים אלה לגבי הממונה ייקרא, במקרה זה, כאילו המדובר הוא ברמטכ"ל.

עבירות

55. (א) אדם שמסר במזיד לאדם המחליט בענין זכויותיו לפי חוק זה ידיעה כוזבת באותו ענין, דינו — מאסר עד ששה חדשים או קנס עד 500 לירות, או שני הענשים כאחד.

¹ ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1880, עמ' 98.

כפר החוקים 168, ג' כאלול תשי"ד, 1.9.1954.

(ב) אדם אשר במרמה או ביודעין, על ידי העלמת פריטים שיש להם חשיבות לענין, גרם לנזקן גימלה או להגדלתה, בין שהגיעה לידו ובין שהגיעה לידי אחר, דינו -- מאסר עד שנתיים או קנס עד אלפיים לירות, או שני הענשים כאחד.

ביצוע תקנות

56. (א) שר הבטחון ממונה על ביצועו של חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובכלל זה:

- (1) שיטת היוון של קצבאות כשזה דרוש לצורך טעיף 17 או 49 ;
- (2) התנאים והשיטה שבהם יהיה מותר היוונה של כל קצבה, ובלבד שלא יותר היוון של למעלה מעשרים וחמישה אחוזים ממנה ;
- (3) דינים וחשבונות, הצהרות ותעודות שמבקש גימלה או מקבלה חייב להגיש לשם מניעת תשלומי יתר ותשלומי כפל ;
- (4) סדרי הגשת בקשות לגימלאות.

תחילת תוקף

57. תחילתו של חוק זה היא כתום שלושים יום מיום פריטומו ברשומות, אולם מותר יהיה בתנאים שנקבעו על ידי הממשלה, לשלם גימלה לרגל פטירתו של חייל אף אם נפטר לפני תחילתו של החוק ; לצורך קביעת זכות כל שהיא לפני חוק זה, תבוא בחשבון גם תקופת שירות שחלה לפני תחילתו.

פנחס לבון
שר הבטחון

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה